

ΑΠΟ ΤΑ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΑ ΤΗΣ ΦΙΛΜΟΥΠΟΛΕΩΣ

ΠΩΣ ΔΗΜΙΟΥΡΓΟΥΝΤΑΙ ΟΙ „ΑΣΤΕΡΕΣ” ΤΟΥ ΧΟΛΥΓΟΥΝΤ

AΡΑΓΕ πώς δημιουργούνται οι αστέρες του Χόλλυγουντ; Νομίζω πως μπορώ να έχω κάποια γνώμη στο ζήτημα αυτό, αφού εργάστηκα αρκετά χρόνια στην εταιρία Μετρό Γκλόυντ Μπιν Μάγερ, ως διευθυντής του διαφημιστικού τμήματος και αφού παρακολούθησα από κοντά τα πρώτα θήματα μερικών από τους διασημότερους συγχρόνους αστέρας της οθόνης. Είμαι λοιπόν έθιμο να σας πληροφορήσω, ότι δόλι σχεδόν οι πρωταγωνιστές του κινηματογράφου εξημουργήθησαν εκ του μηδενός, από μια ανεξήγητη—ως επί το πλείστον—έννοια της τύχης, και χωρίς να εμφανίζονται εκ πρώτης όψεως και προσόντα εκείνα που θεωρούνται απαραίτητα σ' ένα στούντιο.

Θά σάς αναφέρω σχετικά μερικά παραδείγματα, δσα μου έρχονται πρόχειρα στη μνήμη αυτή:

Όταν ο Σάμ Γκλόυντνιου, ο διευθυντής της Μετρό, επιστρέφοντας πριν από λίγα χρόνια στο Χόλλυγουντ από ένα ταξίδι του στην Εύρωπη, έφερε μαζί του την Άννα Στέν, την όποια παρουσίασε σαν ένα μελλοντικό άστρο πρώτου μεγέθους, δλοι έγέλασαν μαζί του. Και η αλήθεια είναι ότι την εποχή εκείνη, ή Στέν κάθε άλλο είχε παρά εμφάνιση καλλιτέχνης. Δέν ήξερε ούτε να περπατήσει, ούτε να ντυθή, ούτε να μιλήσει, ούτε να χρησιμοποιήσει με χάρη τα χέρια της. Τι σημασία είχε δν ή άσουλότητα αυτή γυναικεία μεταμορφώνεται κυριολεκτικά από τη στιγμή που παύεται το πόδι της στο σανίδι της σκηνης. Η Άννα Στέν πιθανόν να ήταν μεγάλη ήθοισιά του θεάτρου. Θά μπορούσε όμως να παίξει στον κινηματογράφο;

Όλοι δσοι την είδαν κατά την αφίξη της στο Χόλλυγουντ, άπαν'όσαν χωρίς διαταγή:

—Όχι!

Και μονάχα ο Σάμ Γκλόυντνιου, ο δαίμονιος Σάμ, έπανελάμβανε με πείσμα:

—Ναι!

Και εκ των ύστερων απέδειξε ότι αυτός είχε δίκιο. Πίστευε βαθιά ότι ή Άννα Στέν είχε δ,τι χρειαζόταν για να ένθουσιασθί το άμερικανικό κοινό. Έπρεπε όμως να φορμαρισθί, να προσαρμοσθί στις απαιτήσεις των άμερικανικών στούντιο. Ο Σάμ διέθεσε προς τον σκοπό αυτόν μεγάλα χρηματικά ποσά. Της πήρε δασκάλους, καθηγητάς, κομμωτάς, αισθητικούς χειρουργούς. Την άπογράψαν να άπακούη στους κυρίους α'ούς όχτω ώρες την ήμέρα! Και οι κύριοι αυτοί «έπεσκίασαν» την ποφορά της, το πρόσωπό της, το στήθος της, τους μηρούς της... Στο μεταξύ, άρχισαν να γυρίζονται πολλές δοκιμαστικές ταινίες για το μακιναζέ, για την ντιζόν, για το ντύσιμο, για το θέδισμα, για την κόμμωση, για την φωτογένεια της Άννας. Ο Σάμ άγωνιζόταν να διαπλάσθ την καλλιτέχνη. Συγχρόνως, την είχε άσφαλίσει κατά το θεάδου, των άτυχημάτων, των άπαγωγών, των κλοπών, των άσθενειών, της μητρότητας—και κάθε άλλης συμφοράς που θά μπορούσε να παραθλάσθ τα οικονομικά του συμφέροντα. Με άλλα λόγια, μετέβαλε την Στέν σε πραγματική έπιχείρησι. Για την ώρα, δηλαδή, ή καλλιτέχνη αυτή δέν ήταν παρά ένα άσημαντο πλάσμα, μια σκιά—θα των ιδιοροπιών του αθάέντου της ό όποιος προσπαθόσε να την διαμορφώσει σύμφωνα με τις προσωπικές του άντιλήψεις περί τέχνης...

Μά ο Σάμ έπέτυχε στο τέλος εκείνο που ήθελε.

Η σεμνή και δειλή ήθοισιά της μετέβληθη σε μια έπιθλητική γυναικεία που είχε πλήρη συνείδησι της καλλονής και της ισχύος της. Η «Νανά», το πρδίο της φίλι, ήταν ένας θρίαμβος. Η έπίσημη ταινία ή «Άντισαιος» του Τολστόη, άπήρξε μια άποθέωσι για τη

(Ένα ένδιαφέρον και άποκαλυπτικό άρθρο του Σώρς Νορμάν)

καλλιτέχνη... Μονάχα από τα δύο αυτά φίλι, ο Γκλόυντνιου πραγματοποιήσε καθαρά κέρδη ένός έκτομμυρίου δολαρίων, άφαρουμενών των έξόδων που έγιναν για την διαπαγωγή και την διαφήμησι της ήθοισιάς.

Ο Σαμουήλ Γκλόυντνιου δέν ένδιαφέρεται πεία για την Άννα Στέν, τώρα που την έλάνασσε, τώρα που το καλλιτεχνικό του δημιούργημα του άποφέρει κέρδη. Μια σκέψη μονάχα τον άποχολιά: πώς ν' άνακαλώθην έν—...ούργιο άστέρι...

***

Άλλ' ίδου και μερικά άλλα χαρακτηριστικά παραδείγματα του τρόπου κατά τον όποιο άναδεικνύονται οι αστέρες στην άμερικανική κινηματογραφία:

Όταν ο Χήρστ, ο βασιλεύς του άμερικανικού τύπου, γνώρισε την Μάριον Νταβίς, ή έσθη αυτή νέα ήταν μια ταπεινή και άσημη χορεύτρια. Καθ την μετέβαλε, μέσα σ' ένα χρόνο σε μεγάλη ήθοισιά του κινηματογράφου. Αυτό όμως δέν είναι και πο δίσκολο για ένα άνθρωπο που διευθύνει τριάντα περίπου έφημερίδες.

Η Τζέαν Κράοφορντ, έξ άλλου, ήταν κάποτε μια μικρή δεσποινίς, ή όποία φρόντιζε μονάχα πώς να δασκευόσθ. Έλάτρευε τους άρατους και κομψοτυμένους νέους και περνούσε τον περισσότερο καιρό της χορεύοντας. Ήταν ό τύπος της άμέμησις νέας, που δέν έχει την δύναμι ν' άρνησθί τίποτα. Από την ήμέρα όμως που παντρεύτηκε τον Ντούγκλας Φαίρμπαγκς υλό, προσάθισαν να την πείσουν ότι έπρεπε να σοβαρευθί, ότι ήταν προωρισμένη ν' άναδειχθί ως τραγουδίστρια. Της έδωσαν σε διάδση διάφορα φιλοσοφικά και άλλα δυσκολόχωνετα συγγράματα. Η έφημερίδες και τα κινηματογραφικά περιοδικά της Άμερικής έξεθίασαν τη φιλολογική της μόρφωσι. Με άλλα λόγια, η Τζέαν έγινε γελόια στα μάτια εκείνων που ήξεραν τον πραγματικό της χαρακτήρα.

Έως ότου, Ένα όρασο προί, ή Κράοφορντ έχάρισε τον Ντούγκλας και Ένασθρική, μαζί με την έλευθερία της, και τον έαπό της. Έπασπε πεία να συζητά περί φυλόλογας και ιστορίας της τέχνης,—καπιζέι, γορσοί, φλερτάρε. Είναι εύτυχημένη...

***

Όταν άποφασίστηκε να γυρισθί ένα φίλι από το περίφημο μυθιστόρημα της Άντας Λόος, οι άνδρες προτιμούν τις Έναθές, ό σκηνοθέτες δυσκολεύδανε ν' άνακαλώθην μια γυναικεία κατάλληλη για να άποδυθί το ρόλο της πρωταγωνιστριάς. Άλλά και ή Άντες Λόος, ή όποία έξεθίασε την έπιθυμία να παρακολουθίσει το γυρισμα της ταινίας, δέν έμεινε ίκανοποιημένη με τα πρόσωπα που της παρουσίαζαν.

Σε μια στιγμή, τα θέλμημά της έπασαν σε μια δακτυλογράφο του στούντιο. Χωρίς τον παραμικρό δισταγμό, την πλησίασε και της υπέθελε μια έρώτησι,—μια έρώτησι την όποια τόσο ρόδινα ατάκτικα λαχταρούν ν' άκούσουν:

—Θέλετε, δεσποινίς μου, να παίξετε στον κινηματογράφο;

Η μικρή δακτυλογράφος δέν έχασε την ψυχραιμία της.

—Θέλω, θέβαι! άποκρίθηκ. Με μια μικρή διαφορά: Άν υμείνετε έχαριστημένη από μένα, έννοει να μοι έξασφαλίσετε ένα καλό συμβόλαιο. Είθεμη, προτιμώ να μείνω δακτυλογράφος!

Στο σημείο αυτό, έπενέθη και ό σκηνοθέτης.

—Νομίζετε, κυρία Λόος, ρώτησε, ότι ή μικρή αυτή θά μπορούσθ να μείν φανή χρήσιμη; Είναι εύσμη, έχει γέλιη λέπτα, μάτια μικρά κ'τι δέν έξρει να περπατήσει...

—Δέν θά χάσωμε τίποτα, άν την δοκιμάσωμε! ήταν ή άπάντησι της συγγραφέως.

Και εκ των ύστερων απέδειχθ, ότι ή Άντας Λόος είχε δίκιο. Η μικρή και άσημαντη δακτυλογράφος, αφού υπεβλήθ στην ίδια διαί α που γνώρισε και ή Άννα Στέν, μετέβληθη στη μεγάλη θενέτιτα Άλις Ούάιτ!

(Η έφημερίδες όλου του κόσμου Κ' ή σελήνεια εις την σελίδα 1101)

Η Τζέαν Κράοφορντ

ΠΩΣ ΔΗΜΙΟΥΡΓΟΥΝΤΑΙ ΟΙ "ΑΣΤΕΡΕΣ, ΤΟΥ ΚΟΛΛΑΓΟΥΝΤ

(Συνέχεια εκ της σελίδος 1076).

Έγραψαν ένα σωρό άρθρα για την σπάνια περίπτωση της δικτυογράφου αυτής, στην οποία η τύχη μετέδωσε κατά τρόπο τόσο ανέλπιστο.

Η Κάθρην Χέμπουργκ έπαιξε ανέκαθεν στο θέατρο. Στόν κινηματογράφο, δέν άλλαξε μέθοδο έργασίας. "Ένα προσεκτικό ματι, αντίλαμπάνεται άμέσως ότι και μπροστά στόν κινηματογραφικό φακό, ή Κάθρην παίζει σάν να θρίσκειται στή σκηνή. Ωστόσο, ή Κάθρην δέν μπόρεσε νά επιβλήθι στό θέατρο. Αύτή, έξ άλλου, ύπηρξε ή περίπτωση και της Γκρέτας Γκάρμπο και της Μαίρης Πίκφορντ. Η δυό αυτές καλλιτέχνιδες πρωτοπαρουσιάστηκαν στό θέατρο, μά ο κινηματογράφος μονάχα τις ανέδειξε.

Η Μύρνα Λού άγωνίστηκε πολλά χρόνια για νά πείσι τους διευθυντάς τών κινηματογραφικών επιχειρήσεων, ότι την κατέστρεφαν μέ τή μαζία τους νά της δύνου διαρκώς ρόλους. Ήταν παιδιών και Αγγυλιών βασιλισσών, έπειδή ή φύσι έτους νά την προικίσι μέ άμυδαλάτα μάτια. Τέλος, μιά μέρα, της ανέθεσαν ένα ρόλο, στόν όποιο είχε τό δικαίωμα νά ντυθι και νά μιλά όπως άλλες ή Εύρωπείες. Τό φιλμ αυτό είχε μεγάλη έπιτυχία. Άπό τότε, ή Μύρνα έπαψε νά θεωρητά ή Ίδεώδης Κινέζα τού κινηματογράφου. Και μετεβλήθη σέ μιά μεγάλη κομωδία...

Άπό καιρό σέ καιρό, τά στόυτινα άναεώνουν την παρακαταθήκη τους σέ γυναίκες. Πρέπει τώρα νά σημειωθι, ότι σπάνια σι Άμερικανοί προσλαμβάνουν γνωστάς ήθοποιούς τού θεάτρου. Προτιμούν νά δημιουργούν οι ίδιοι τις καλλιτέχνιδες, παρά νά έχουν νά κάνουν μέ μιά ήθοποιό ένοδεξη-δύστροπη δηλαδή και άπαιτητική.

Γιά τ' όνομα τού Θεού, όμως! Η έξαιρετική τύχη πού γνωρίσαν όρισμένες γυναίκες, δέν πρέπει νά παραπλανήσι άλλες έκφυβες πού όνειρεύονται νά ξελελιθούν σέ νεανιότες. Τό Χόλλυγουντ εινε ή πιο ιδιότροπη πάλι τού κόσμου. Διαλέγει κάποτε άνάμεσα στις άσχημες γυναίκες της άσχημότερη και άδιαφορεί για τις όμορφες. Γιατί; Στό έρώτημα αυτό, ούτε οι διευθυντές τών κινηματογραφικών επιχειρήσεων δέν θά εινε ίσως σέ θέση νά δώσουν μιά άπάντησι...

ZPZ NORMAN

ΤΟ ΕΓΚΛΗΜΑ ΤΟΥ ΦΑΝΤΑΣΜΑΤΟΣ

(Συνέχεια εκ της σελίδος 1097)

τιο. Ο Βίλεδ δέν πρόρτασε νά συνέλθι από την κατάπληξι του, όταν μιά σπαραχική κραυγή από τό διαμέρισμα της γυναίκας του τόν έκανε νά φρικιάσει. "Ένιρμος άναψε τά φώτα κι έστρέψε στήν κρεβάτοκάμαρά της. Τό θέμα άμως πού παρουσιάσθηκε μπροστά του ήταν άράντιστο. Η γυναίκα του έπλεε σέ μιά λιμνι αίματος. Κάποιος της είχε κόψει μέ τρομαχτική αγριότητα τό κεφάλι και τό είχε έξασφανίσει. Ο δόκτωρ Βίλεδ δέν μπόρεσε ν' άνθέρι περισσότερο και τρέλλάθηκε. Την άλλη μέρα οι θοηθοί του τόν έβρην κοντά στό πτώμα της γυναίκας του νά επαναλαμβάνη συνεχώς την ιστορία πού σάς δηγηθήκαμε. Μά τό πιο περιεργό εινε ότι τό κεφάλι της γυναίκας τού Βίλεδ μετά δυό μέρες ανακαλύφθηκε από τή δυσσομία του στό ύστεροάκαιο του νεκροταφείου, μέσα σέ μιά λειψανοθήκη πού έγραφε απέξω τά έξής:

«Πέτρου Σάντερς, έτών 35. Έγεννήθη την 25 'Απριλίου τού 1895. Άπέβισε την 16 'Ιουνίου τού 1980».

Και οι άστυνομικοί άκόμη προσπαθούν ν' ανακαλύψουν τό δολοφόνο της μισοσε Βίλεδ. Μά μπορεί ποτέ νά πείσι στά χέρια τους ένα φάντασμα; Έκτός άν τό εγκλήμα τό διέπραξε ο ίδιος ο Βίλεδ, πάνω στην τρέλλα του, και φαντάστηκε, μέ την ταραγμένη του φαντασία, την ιστορία της επισκέψεως τού φαντάσματος. Γιατί όχι;...

TZAK NA-YΦEP

Ο ΚΛΗΡΟΣ ΤΟΥ ΘΑΝΑΤΟΥ

(Συνέχεια εκ της σελίδος 1084)

άλλον κόσμο. Έμπερός πάρε τό μαχαίρι σου. Για τιμωρία σου θά κόψης μέρος σου τό λαμπ σου.

— Έλεος! φώναξε παραληλητικά ο Πεπίτο.
Μά ο δόν Πέτρο δέν τόν άκουγε. Τόν άνάγκασε νά θυθι ή ίδιος τό μαχαίρι στό στήθος του και ν' αυτοκατονήσι!

Έξωτη την ώρα ή πρώτες άχτίνες της μέρας φώτισαν τό δαμάτιο. Ο δόν Πέτρο βήγες άτάσχος από την κάμαρα, έψησος τις ένόικους και τούς εινε νά ειδοποιηθούν την άστυνομία, γιατί ο Πεπίτο τούς είχε αφήσει χρόνους. Καμιά δέν λαοξενεύτερη για τό άποτόμο τέλος τού ξενοδοχίου. Έβλεαν εξαγριασμένη μάλιστα τού μοι' ατόν τόν τρόπο ο δόν Πέτρο θά γινάταν τόσα ο ζωίδος τους. "Όσο για την άστυνομία; Αυτή έκασοτήθηκε από μιά πρόχειρη άνάκρισι και έδωσε έντολή νά θάψουν τόν Πεπίτο, τόν Άργεντινό πού είχε ξεσχίσει τό στήθος του μέ τό ίδιο του τό μαχαίρι. Κι' έτσι ο δόν Πέτρο ο Μαχαίριά έγινε ιδιοκτήτης τού πιο πλούσιου ξενοδοχείου της όδοι Σαομέντο.

ΤΣΑΡΛΥ ΓΚΡΑΙΝ

ΤΑ ΕΙΣ ΒΙΒΛΙΑ

ΔΩΡΑ ΜΑΣ

"Όπως σάς ύποσχεθήκαμε, τό «ΜΠΟΥΚΕΤΟ» και ή «ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ» ήρχισαν την διανομή εις τούς άναγνώστας των σειρας περιφημών άριστουργημάτων της ξένης φιλολογίας. Τά πρώτα βιβλία, τά όποια διανεμόνται ήδη στους άναγνώστας τών περιοδικών μας, εινε τό όπερχον ασθηματικόν άριστούργημα τού ΑΛΦΟΝΣ ΚΑΡ

"ΚΑΤΩ ΑΠΟ ΤΙΣ ΦΙΛΥΡΕΣ"

Και τό άριστούργημα τού ρωμαντισμού

Η ΚΥΡΙΑ ΜΕ ΤΑΣ ΚΑΜΕΛΙΑΣ"

Τού ΑΛΕΞ. ΔΟΥΜΑ, υιοδ

Έπίσης άρχισε ή διανομή τού άριστουργήματος τού ΑΒΒΑ ΠΡΕΒΩ

" Η ΜΑΝΟΝ ΛΕΣΚΩ "

"Όπως σάς είχαμε ειδοποιησει, για ν' άποκτήσετε τά άριστουργημάτα μας, πρέπει ν' άποκόπτετε από τό «Μπουκέτο» ή την «Οικογένειαν» 4 εκ τών δημοσιευμένων εις την 3ην σελίδα τού έξωφύλλου δελτίων και νά τά φέρετε εις τά Γραφεία μας, καταβήτοντες συγχρόνως και 8 δραχμάς.

"Έτσι, μ' ένα ελάχιστον ποσόν, μέ τό έν πέμπτον της τιμής τού βιβλίου, άποκτάτε βιβλία κομψά, εκ 300 περίπου σελίδων έκαστον, άποκτάτε τά «ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ ΤΟΥ ΕΡΩΤΟΣ», όπως δικαίως ώνομασίσησαν τά έργα πού σάς χαρίζομεν.

Οι έν ταις έπαρχίαις άναγνώσται μας θά προσκομίζουν τά 4 δελτία και τας 8 δραχμάς εις τά Ύποπρακτορεία τών Έφημερίδων και θά λαμβάνουν τά βιβλία των.

Περί τά τέλη Μαΐου θα κυκλοφορήσι ή

ΓΡΑΤΣΙΕΛΛΑ

Τού ΑΛΦ. ΛΑΜΑΡΤΙΝΟΥ

Έπίσης έτοιμάζονται τό αισθηματικό άριστούργημα τού ΑΛΦΡΕΔΟΥ ΜΥΣΣΕ

"ΜΙΜΗ ΠΕΝΣΟΝ,"

Και άλλα έρωτικά άριστουργήματα.

Η εδκαίρια δηλαδή εινε ΜΟΝΑΔΙΚΗ.

Οι έν τώ Έξωτερικώ άναγνώσται των περιοδικών μας πρέπει νά στέλνουν, μαζί μέ τά δελτία και τας 8 δραχμάς, και τά έξοδα άποστολής τών βιβλίων, και τούτο, διότι θά ήτο λίαν έπιζημία διά τό Γραφείον μας μιά τσαυτή έπάρχουσι. Εις τας πόλεις τού Έξωτερικου όπου υπάρχουν Ύποπρακτορεία τού Κεντρικου Πρακτορείου Άθηνών, οι άναγνώσται μας θά παραλάβουν τά βιβλία των από τούς κ. κ. ύποπράκτορας.

Τά δελτία δημοσιεύονται στην 3ην σελίδα τού έξωφύλλου.

Η ΕΚΑΤΟ ΠΙΡΕΣ ΤΟΥ ΝΑΣΡΕΝΤΙΝ ΧΟΤΖΑ

(Συνέχεια εκ της σελίδος 1064)

μου τις δώσεις μέ τρόπο κι' όχι έτσι στή μέση τού δρόμου και μπροστά σ' όλο τόν κόσμο. Δέν φοβάσαι λοιπόν μη προστάξω νά σέ κρεμάσουν;

—Μπα! Δέν φοβάμαι τίποτα! τού άπάντησε ο Νασρεντιν, λαμοκοπώντας από τή χαρά του. Ο πατέρας μου, πριν πεθάνη, μού άφησε αυτή την παραγγελία: νά δώσω τούτες εδω τις εκκατό πηρες στόν πιο κουτό άνθρωπο τού Ισλάμ. "Ε, λοιπόν, ο πιο κουτός άνθρωπος τού Ισλάμ μού φαίνεται πως ειναι σι, θεζύρη μου! Έδω και λιγη ώρα ειδα νά παλουκώνουν τόν άλλο θεζύρη. Αυτό θά τό ξέρης κι' έσύ. Κι' άπόσος, άν και ξέρεις ποιά τύχη σέ περιμένει και πού θά εινε τό τέλος σου, πώς σ' όσράγι μέ ταμπούρα και τρομπυτέτι;... "Ε, τι νά σοξ πώ... Ο άλλος δέν ειχε περισσότερο μυαλό από μιά καμήλα. Τό δικό σου δωος, θεζύρη μου εινε κοκαρισσιό!.

Και θάζοντας μέσα στό χέρι τού θεζύρη τού πουγγι μέ τ' 100 πηρες, ο Νασρεντιν χότζα, χ έλαξε ευχαριστημένες εις τό πλήθος.

ΠΙΕΡ ΜΙΑ